

I. W. W. JA KANSAINVÄLISYYS



LEMME ratkaisheet jo kysymyksen I. W. W:n yhtymisestä Punaiseen Ammattiunionien Kansainväliseen. Nyt lähentelemme saman kysymyksen ratkaisua, vain eri nimessä, nimittäin yhtymisestäämme vallankumouksellisten syndikalisti järjestöjen kansainväliseen liittoon.

Punaisten Ammattiunionien Kansainväliseen nähden meidän ei tämän yhteydessä tarvitse käyttää tilaa. Itse siihen kysymykseen nähden olemme jo tehneet päätöksemme. Tämä päätöksemme on historian palstoilla historijoitsijain arvosteltavana.

Nyt on edessämme uuden, samanluontoisen kysymyksen ratkaisu. Tälle meidän täytyy lainata huomiota ja päästä selville ennenkuin voimme tehdä varsinaista päätöstä, se on: tuleeko mailman teollisuustyöläisinä meidän yhtyä kansainväliseen syndikalisti järjestöön?

Syndikalististen järjestöjen rakenteesta, niiden luonteesta, heidän periaatteistaan ja pyrkimyksistään on jo kyllin paljon kirjoitettu suomenkielelläkin, joten tästä asiasta enemmän kirjoittamisen katson tarpeettomaksi. Ainoastaan muutamalla sanalla voin mainita, että syndikalisti järjestöt ovat ammattijärjestöjen alueellisia liittoutumia ja osaksi ammattipolitiikoitsijain johtamia. Tämä liike Euroopassa merkitsee samaa kuin Fosterismi tässä maassa, joka liike on kommunistien r in sanottua taloudellista liikettä, eli sisältä poraamista. Syndikalistisella liikkeellä tulee olemaan päätarkoituksena päästä mailman teollisuusjärjestöjen jontoon poliittisen masiinan kautta, eikä teollisuustyöläisten teollisten järjestöjen kautta, joka on mailman teollisuustyöläisten päämäärä.

Kansainvälisyyden merkitys.

Suoraan sanoen kansainvälisyys edelläkerrotussa mielessä merkitsee työväenluokan petosta. Kansainvälisyys sellaisena, kuin syndikalistinen liike sitä edustaa, perustuu samanlaiselle kansainväliselle toiminnalle, kuin ennen sotaa kansainvälinen sosialistiliike, eroten vain siinä, että jälkimmäinen liike perustuu taloudelluselle toiminnalle.

Ennen sotaa olivat eri maiden sosialisti järjestöt kansainvälisesti liittoutuneet, jonka liittoutumisen selkänä oli Saksan so-

sialisti järjestö. Mailman sodan puhjettua oli koko mailman työväestön katse tähdätty Saksan sosialisti järjestön toimintaan ja samalla oli kohdistettuna Saksan työläisten katse Ranskan sekä muiden maiden työläisten toimintaan sodan estämiseksi. Kaikki luottivat toinen toisensa toimintaan, eikä kukaan luottanut itseensä. Tästä johtui, että työväenluokka kyvyttömänä oman itsensä poulustamiseksi työnnettiin mailman sotaan, jossa menetimme miljoonia jäsenistämme. Sodan puhkeamisen jälkeen syytettiin eri maiden työläisiä ja työväen johtajia kansainvälisen työväenliikkeen pettäjiksi. Silloin ei vielä ymmärretty, että mikä se todella oli, joka petti. Se oli työväenluokan yhteinen usko kansainväliseen, joka petti, sillä kansainvälisyyteen uskominen häivensi eri maiden työväestön itsenäisen toiminnan.

Niin kauvan kuin työväestöä olkoon se sitten poliittisesti tai taloudellisesti järjestynyt huiputetaan kansainvälisyydellä, pysyy eri maiden työväestö kyvyttömänä ja välinpitämättömänä oman itsensä auttamiseksi. Se silloin luottaa vaan toisten työläisten toimintaan ja vartoo koska toisten maiden työläiset tulevat ja pelastavat heidät orjuuttavasta asemastaan. Tänäpäivänä esimerkiksi työläiset vartoo Trotskin punaista armeijaa avukseen, joka salainen toivo pulpahtaa aina silloin esiin kuin ukkostaa. Silloin sanotaan, nyt Trotski tulee punaisine armeijoinen ja kanuunoineen.

Edelläkerrotussa mielessä kansainväliset tulevat olemaan sellaisia tekijöitä, missä työläiset tulevat huomaamaan vieläkin itsensä pettymyksen ja kansainvälisen opin saarnaajia syytetään edelleenkin pettureina. Täten järjestymätöntä työväestöä tuuditetaan harhaluuloon, josta eivät koskaan ryhdy tarmokkaaseen itsetoimintaan, sillä he luottavat kansainväliseen toimintaan. Tätä uskoa heissä innostetaan kiihottavilla kirjoituksilla eri maiden työväenliikkeen toiminnasta, punaisen armeijan voitokkaalla etenemisellä y. m. s., joka vetää työläisten katseet pois omasta toiminnastaan, varsinaisesta tehtävästään.

I. W. W. ja kansainvälisyys.

I. W. W. ei ole kansainvälinen edelläkerrotussa mielessä. Se on teollisuus järjestö. I. W. W. ei tunnusta kansallisia eikä kan-

sainvälisiä rajoja esteenä palkkatyöväestön järjestymisen tiellä. I. W. W. tunnustaa teollisuudet ja niiden palveluksessa työskentelevät palkkatyöläiset.

Missä ovat teollisuudet työläisineen, siellä on kasvava I. W. W. Siellä missä ei ole teollisuuksia, siellä ei ole tilaa I. W. W:n edistymiselle.

Jos I. W. W. tulisi yhtymään kansainväliseen syndikalistien järjestöön, tulisi I. W. W. menettämään merkityksensä mailman teollisuustyöläisten järjestönä. Vieläkin enemmän, sen täytyisi tässä maassa liittoutua europalaisten syndikalisti järjestöjen sukulaisjärjestöjen kanssa, kuten A. F. of L. y. m. liittoutuneiden ammattijärjestöjen kanssa ja näin ollen tulisi I. W. W:n merkitys häviämään, joka on politikoitsijain hartain unelma.

I. W. W:n tarkoituksena on rakentaa itsenäinen mailman teollisuustyöläisten järjestö. Tällä tarkoituksella se kasvattaa mailman teollisuustyöläisiä jokaisen maan teollisuuksissa tuntemaan periaatteensa ja menettelytapansa ja kasvattaa työläiset omintakeiseen toimintaan teollisuuksittain, olkoon ne sitten Saksassa, Ranskassa tai

missä maassa tahansa. Me emme jätä asiamme edelläkerrotunlaisen kansainvälisyyden varaan, vaan luotamme omaan toimintaamme teollisuuksittain, siellä missä ovat teollisuudet ja niiden vaatimat työläiset.

Me emme saa kompastua edessämme olevan kansainvälisyys kysymyksen kanssa, vaan sen täydymme ratkaista selvän harkinnan perusteella siten, että siitä ratkaisusta selvä teollisuusunionismi hyötyy. Meidän tehtävämme on järjestää mailman teollisuustyöläiset tieteellisen suunnitelman mukaan.

Kuin tulemme ratkaisemaan edessämme olevan kansainvälisen kysymyksen, niin alkäämme antako sentimentalisuuden vaikuttaa itseemme, vaan ratkaiskaamme kysymys kokemuksiemme kautta saatujen näkökantojen valossa. Olkoon mottomme: Me luotamme palkkatyöläisten omintakeiseen teolliseen toimintaan kautta mailman.

I. W. W:n virallinen kanta kansainvälisyyskysymyksestä on julkaistu sivulla 7:n tässä julkaisussa. Toim.

TEOLLISUUSUNIONISMI KANADASSA

Kirj. Arvid Ranta.



VIIME aikainen yhteiskunnallinen kehitys, uusien ja parannettujen keksintöjen avulla on kulkenut harppa-askelin eteenpäin. Entisajan käsiteollisuuksista on muodostunut jättiläismäinen koneteollisuus, vaikuttaen mullistavasti yhteiskunnalliseen tuotantoon. Koneet sysää yhä suuremmat joukot työläisiä työtömyyteen. Kapitalistien ääretön riiston halu taasen pakoittaa tuotannossa olevien työläisten ponnistamaan ylivoimaisesti. Sanalla sanoen luokkavastakohtat kärjistyvät yhä enempi, jonka takia täytyy tulla muutos tuotannossa ja jaossa, jos ajetaan välttää ihmiskunta joutumasta perikatoon.

Yksistään edellämainittu ei ole vaikuttanut tilanteen kärjistymiseen. Viimeinen suuri mailman sota syöksi monta maata perikadon partaalle. Nämät kaikki pakoitta-

vat työväestön kautta mailman kokoamaan voimiaan. Lähitulevat vuodet epäilemättä tulevat olemaan kriittilliset työn ja pääoman törmätessä vastakkain. Työväestön on varustauduttava ratkaisuun, sillä kapitalismi on lujasti vielä satulassa. Työläisten on oltava selvillä missä on sen voima, miten ja milloin on parhain aika ryhtyä ratkaisevaan taisteluun.

Onko Kanadan työväestö varustautunut tulevien kriisien varalle? Jos missään niin Kanadassa on työläisten järjestyminen vielä heikkoa ja hajanaista. Ammattiunioissa kiikkuu vielä suuri osa, eteenkin paikoillaan olevat, kuten tehdas ja kaivanto työläiset. Poliittisia työväen järjestöjä koetaan pitää pystyssä nimien vaihdoksilla y. m. konsteilla. Nämät kummatkin kelvottomiksi osoittautuneet järjestöt ovat paljon